

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Stk/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3022200008
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:3022200008.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. v právnej veci žalobkyne TESCO STORES SR, a.s., so sídlom Cesta na Senec 2, 821 04 Bratislava, IČO: 31 321 828, proti žalovanému (sťažovateľovi) Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, so sídlom Trnavská cesta 52, 826 45 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OLP/6099/47644/2021 zo dňa 8. novembra 2021, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/2/2022-120 zo dňa 26. apríla 2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

I.
Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Považskej Bystrici, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. A/2021/00089-7/HV zo dňa 13.04.2021 žalobkyni uložil pokutu vo výške 1.000 € za správny delikt podľa § 57 ods. 33 písm. a) zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 355/2007 Z.z.“), za to, že ako prevádzkovateľka HYPERMARKETU TESCO, s miestom podnikania Okružná 1922/1, 020 01 Púchov si nespĺnila povinnosť podľa § 52 od.1 písm. a) zákona č. 355/2007 Z.z., nakoľko porušila ustanovenia § 1 ods. 1, ods. 2 písm. c), w) Vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. 3 zo dňa 07. januára 2021, ktorou sa nariaďujú opatrenia podľa § 48 ods. 4 písm. a), d), e), r), w), x), y) a z) zákona č. 355/2007 Z.z. pri ohrození verejného zdravia k obmedzeniam prevádzok a hromadných podujatí s účinnosťou od 11. januára 2021 tým, že dňa 14.01.2021 o 11:05 hod. umožnila predaj tovaru nespádajúceho pod rozsah nevyhnutne životných potrieb taxatívne vymedzených Uznesením vlády Slovenskej republiky č. 1 zo dňa 6. januára 2021 písm. B.1., bod č. 2 (ďalej aj len „uznesenie“), a to elektroniky, textilu, domácich potrieb, kníh, tovar ponechala voľne prístupný v regáloch bez akejkoľvek zábrany za účelom predaja zákazníkovi, čím neobmedzila predaj v rozsahu uspokojenia nevyhnutných životných potrieb. Žalobkyňa prevádzkovala prevádzku v rozpore s opatreniami nariadenými Vyhláškou č. 3/2021 V.v., a to § 1 ods. 1, ktorým sa podľa § 48 ods. 4 písm. e) zákona uzatvárajú maloobchodné prevádzky a prevádzky poskytujúce služby, pričom zákaz sa podľa § 1 ods. 1 nevzťahuje na predajne uvedené v § 1 ods. 2 písm. c) a to predajne potravín v rozsahu uspokojenia nevyhnutných životných potrieb v zmysle uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 1 zo 6. januára 2021.

2. Na odvolanie žalobkyne žalovaný napadnutým rozhodnutím č. OLP/6099/47644/2021 zo dňa 08.11.2021 prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil a odvolanie zamietol.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 191 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. e) Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu a vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

5. Po preskúmaní správnej žaloby, písomných vyjadrení účastníkov konania a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu dospel správny súd k záveru, že žaloba je dôvodná a rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu je potrebné zrušiť. Z obsahu rozhodnutí plynie, že v predmetnej právnej veci správne orgány vychádzali zo skutočnosti, že žalobkyňa porušila ustanovenia právnych predpisov obmedzujúcich predaj určitých produktov v zmysle v čase vykonania kontroly platných predpisov. Správny súd konštatoval, že z pohľadu súdneho prieskumu sú nepreskúmateľné, nakoľko súčasťou súdu predloženého administratívneho spisu nie je zápisnica zo štátneho zdravotného dozoru. Odhliadnuc od uvedeného mal správny súd za to, že vec bola aj nesprávne právne posúdená v časti, kde správny orgán aj žalovaný dospeli k záveru, že Uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 1 zo dňa 06.01.2021 obsahuje taxatívny výpočet tovarov, ktoré je možné predávať ako nevyhnutnú životnú potrebu. Správny súd mal za to, že úmyslom vlády nebolo neprimerane obmedziť predaj tovarov predstavujúcich nevyhnutnú životnú potrebu obyvateľstva na potraviny, liekov a zdravotníckych prostriedkov, hygienického tovaru, drogériového tovaru, krmív a ďalších potrieb pre zvieratá. K tomuto záveru krajský súd viedol už samotný text uznesenia, ktorý použil mimo iné aj slová ďalších potrieb pre zvieratá. Ak by sa prijal výklad právnej normy, ktorý urobil žalovaný a prvostupňový správny orgán, tak majiteľom zvierat by bolo možné predávať miskú pre tieto zvieratá, ale ich majiteľom pre ich nevyhnutnú životnú potrebu už nie. Je potrebné si uvedomiť, že vyššie citované uznesenie Vlády Slovenskej republiky č. 1 zo dňa 06.01.2021 predstavuje zásadný a vážny zásah do práv občanov, aj podnikateľských subjektov, pričom cieľom Vlády Slovenskej republiky bolo aj v čase šírenia pandemického ochorenia COVID-19 zabezpečiť pri ochrane spoločnosti (obyvateľstva), základné nevyhnutné životné potreby obyvateľstva Slovenskej republiky. Preto je potrebné vykladať ustanovenie o nevyhnutných životných potrebách tak, že tieto sú posudzované výslovne individuálne, nakoľko aj oblečenie môže predstavovať základnú nevyhnutnú životnú potrebu, ak o oblečenie prišla osoba pri škodovej udalosti (napr. požiar). Rovnako tak oblečenie, školské potreby pre maloleté dieťa môžu byť nevyhnutnou životnou potrebou. Uvedenému záveru zodpovedá aj následná právna úprava prijatá v Uznesení Vlády Slovenskej republiky č. 30 zo dňa 17.01.2021, ktorá na účely odstránenia výkladových problémov do textu poňala aj slovo „najmä“. Správny súd má za to, že právne predpisy je potrebné vykladať aj v súvislosti okolností, za ktorých boli prijaté a z pohľadu spoločenských javov, ktoré mali regulovať, pričom s ohľadom na všetky okolnosti má správny súd za to, že cieľom Uznesenia Vlády Slovenskej republiky č. 1 bolo zabezpečenie nevyhnutných životných potrieb obyvateľstva v rozsahu presahujúcom potraviny, lieky, drogériu, podľa konkrétnych životných okolností dotknutej osoby. Správny súd bol toho názoru, že výklad právnych noriem nemôže viesť k absurdným situáciám (neprimeranému rozširovaniu zákazov - napr. zákaz predaja hrnca na varenie pre človeka a súčasne povolenie predaja misy pre zvieratá), ale je potrebné vychádzať zo zmyslu a účelu právnej normy v čase jej prijatia a skutočnosti, že prílišná kazuistika v takto vydávanej právnej norme nie je vhodná ani potrebná.

6. Správny súd s poukazom na vyššie uvedené konštatoval, že rozhodnutie žalovaného je zaťažené vadou nesprávneho právneho posúdenia podľa § 191 ods. 1 písm. c) S.s.p. ako aj vadou nepreskúmateľnosti podľa § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p., keď predložený administratívny spis neobsahuje zápisnicu z kontroly zo dňa 14.01.2021. Ďalej správny súd má za to, že rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu trpia vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p. aj v časti kde sa žalovaný a prvostupňový správny orgán nezaoberali námietkami žalobkyne ohľadne špecifikovania konkrétneho druhu tovaru, ktorého predajom mal žalobca porušiť právne predpisy. Správny súd nevyhlásil, že žalobkyňa porušila právne predpisy predajom nedovoleného tovaru (ktorý nespĺňal podmienku uspokojenia nevyhnutnej životnej potreby), avšak pre účely uloženia pokuty musí byť takýto tovar presnejšie vymedzený, aby následná správna

úvaha mohla byť preskúmateľná. Správny súd uviedol, že konštatovania žalovaného a správneho orgánu možno prirovnať k situácii, kde v trestnom rozsudku by bolo uvedené, že obžalovaný mal pri sebe omamné látky bez konkretizácie ich druhu. Tak v trestnom konaní ako aj správnom trestaní nemožno konkrétne skutky príliš zovšeobecniť, nakoľko následne zakladajú vadu nepreskúmateľnosti. Napr. elektronika (rádio, rýchlovarná kanvica, mobilný telefón) môžu byť nevyhnutnou životnou potrebou, ale aj nie (fén na vlasy, holiaci strojček, waflovač), rovnako tak oblečenie, ako aj iné produkty. Tovar, ktorého predajom boli porušené právne predpisy, je však pre potrebné jednoznačne špecifikovať a uviesť k nemu aj správnu úvahu, prečo práve tento tovar nemal byť predávaný, tak aby táto správna úvaha mohla byť následne preskúmaná súdom. Nakoľko z obsahu administratívneho spisu (rozhodnutia, ako aj ostatné listiny) neplynú o druhu tovaru žiadne reálne skutočnosti, tak rozhodnutia trpia aj vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu podľa § 191 ods. 1 písm. e) S.s.p.

7. Správny súd mal ďalej za to, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov v časti uloženej pokuty aj z dôvodu, že žalovaný a aj správny orgán prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadali so všetkými okolnosťami. Podľa zákona bolo potrebné zohľadniť závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Správny súd konštatoval, že len z podnetu nemožno odvodiť čas trvania, k tomu by musela pristúpiť riadna svedecká výpoveď, ďalej v rozhodnutiach sa nevysporiadali správne orgány s konkrétnymi zisteniami. Neuviedli, či došlo k zhoršeniu pandemickej situácie v dôsledku konania žalobkyne, pričom ak by takýto záver chceli prijať, musel by byť podporený konkrétnymi okolnosťami. Pri ukladaní pokuty je potrebné zohľadniť aj spoločenskú realitu, v akej sa žalobkyňa a spoločnosť (celá krajina) nachádzali, keď išlo o novú situáciu, s ktorou nemal dovtedy nikto praktickú skúsenosť. Vhodné je zohľadniť pri ukladaní sankcie aj jej dopady na žalobkyňu, vzhľadom na straty utrpené počas pandemických opatrení. Všetky uvedené okolnosti bolo potrebné pri rozhodovaní zohľadniť a vysporiadať sa s nimi, pričom z obsahu rozhodnutia žalovaného ani prvostupňového správneho orgánu takéto správne úvahy neplynú. Správne orgány sa touto časťou vysporiadali úvahami o objektívnej zodpovednosti, avšak to nie je dostatočné a zaťažuje rozhodnutia vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov.

8. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že v konaní celkom úspešnej žalobkyne priznal proti žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

III.

Konanie na kasačnom súde

9. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., a preto navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Sťažovateľ sa nestotožnil so záverom krajského súdu, že rozsah nevyhnutných životných potrieb vymedzených v uznesení vlády č. 1 zo dňa 06.01.2021 nebol taxatívny. Podľa žalovaného výpočet nevyhnutne životných potrieb je potrebné považovať za taxatívny. Sťažovateľ sa tiež nestotožnil so záverom krajského súdu týkajúceho sa špecifikovania konkrétneho druhu tovaru, ktorého predajom mala žalobkyňa porušiť právne predpisy. Podľa jeho názoru je tovar, ktorého predajom k porušeniu nariadeného opatrenia došlo, bol vo výroku presne špecifikovaný.

11. Sťažovateľ namietal záver krajského súdu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia, pretože toto konštatovanie je založené na vadnom posúdení pojmu nevyhnutných životných potrieb do rozmeru, ktorý by spôsobil neaplikovateľnosť univerzálnych a celosvetovo používaných najúčinnějších protipandemických opatrení na obmedzenie mobility obyvateľstva, ochrany verejného zdravia a zlepšenie pandemickej situácie.

12. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobkyňa uviedla, že sa v plnej miere stotožňuje s napadnutým rozsudkom krajského súdu. Kasačnú sťažnosť považuje za účelovú a nemajúcu oporu v skutkovom a právnom základe, a preto navrhla kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

13. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 S.s.p., § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho správneho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. augusta 2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

14. Podľa § 57 ods. 33 písm. a) zákona č. 355/2007 Z.z. správneho deliktu na úseku verejného zdravotníctva sa dopustí fyzická osoba - podnikateľ alebo právnická osoba, ak nesplní nariadené opatrenie na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 ods. 2 písm. a) až c), e) a g) až n) a ods. 3 až 5 alebo opatrenie pri ohrození verejného zdravia podľa § 4 ods. 1 písm. g) alebo § 48 ods. 4 alebo vykonáva činnosť v rozpore s nariadeným opatrením,

15. Podľa § 57 ods. 41 písm. a) zákona č. 355/2007 Z. z. príslušný orgán verejného zdravotníctva uloží pokutu od 150,- eur do 20.000,- eur za správne delikty podľa odsekov 1 až 22, 24, 31, 33 až 39.

16. Podľa § 57 ods. 42 zákona č. 355/2007 Z. z. orgán verejného zdravotníctva pri určení výšky pokuty prihliada na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Pri opakovanom porušení možno pokutu zvýšiť až na dvojnásobok.

17. Podľa bodu B. B1 bod 2 UZNESENIA VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY č. 1 zo 6. januára 2021 k návrhu na zmenu prijatých opatrení podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov Vláda SR obmedzuje s účinnosťou od 11. januára 2021 podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov na území Slovenskej republiky, okrem územného obvodu okresu Nitra, slobodu pohybu a pobytu zákazom vychádzania od 11.01.2021 v čase od 05.00 hod. do 01.00 hod. nasledujúceho dňa, obmedzenie končí uplynutím 24.01.2021, pričom toto obmedzenie sa nevzťahovalo podľa písm. B. 1. bod č. 2: na cestu v nevyhnutnom rozsahu na účel obstarania nevyhnutných životných potrieb (nákup alebo zaobstaranie potravín, liekov a zdravotníckych prostriedkov, hygienického tovaru, drogériového tovaru, krmív a ďalších potrieb pre zvieratá), zabezpečenie starostlivosti o deti, zabezpečenie starostlivosti o domáce zvieratá, čistiare odevov, doplnenie pohonných hmôt, novín a tlačovín, očnej optiky, cesta do banky, poisťovne, servisu bicyklov, servisu motorových vozidiel, na poštu (vrátane výdajného miesta zásielkovní) do najbližšej maloobchodnej predajne alebo obdobného miesta od miesta bydliska a cestu späť.

18. Podľa § 1 ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 3/2021 V. v. sa uzatvorenie maloobchodných prevádzok a prevádzok poskytujúcich služby nevzťahuje na predajne potravín v rozsahu uspokojenia nevyhnutných životných potrieb v zmysle uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 1 zo 06.01.2021.

19. Podľa bodu B. B1 bod 3 UZNESENIA VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY č. 30 zo 17.01.2021, obmedzenie sa nevzťahuje na cestu v nevyhnutnom rozsahu na účel obstarania nevyhnutných životných potrieb (najmä nákup alebo zaobstaranie potravín, liekov a zdravotníckych prostriedkov a pomôcok, hygienického tovaru, drogériového tovaru, krmív a ďalších potrieb pre zvieratá, zabezpečenie starostlivosti o deti, zabezpečenie starostlivosti o domáce zvieratá) do najbližšej maloobchodnej predajne/prevádzky alebo obdobného miesta od miesta bydliska a cestu späť.

20. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku správneho súdu preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konanie im predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

21. Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu ako aj napadnutých rozhodnutí správnych orgánov kasačný súd uvádza, že sa stotožnil so záverom krajského súdu, že súčasťou

administratívneho spisu žalovaného nie je zápisnica zo štátneho zdravotného dozoru. To, že ju žalovaný predložil ku kasačnej sťažnosti nemôže napraviť stav, že v administratívnom spise sa uvedená zápisnica nenachádzala, a tak nebolo možné s istotou potvrdiť, že bola súčasťou administratívneho spisu v čase rozhodovania žalovaného.

22. Kasačný súd po preskúmaní napadnutých rozhodnutí správnych orgánov považuje za potrebné vyjadriť sa aj k právnomu posúdeniu výpočtu tovarov, ktoré je možné predávať ako nevyhnutnú životnú potrebu. Kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že Uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 1 zo dňa 06.01.2021 obsahuje výpočet tovarov, ktoré je možné predávať ako nevyhnutnú životnú potrebu. Naproti tomu však Uznesenie Vlády Slovenskej republiky č. 30 zo dňa 17.01.2021 na odstránenie výkladových problémov do textu poňalo slovo „najmä“. Na uvedenú zmenu v ponímaní čo možno považovať za tovar, ktorý je možné predávať ako nevyhnutnú životnú potrebu však žalovaný vo svojom rozhodnutí neprihliadal a na námietky žalobkyne týkajúce sa tejto zmeny nereagoval. Preto bude potrebné v ďalšom konaní zaujať jasné stanovisko ohľadom výpočtu tovarov, ktoré je možné predávať ako nevyhnutnú životnú potrebu aj s prihliadnutím na Uznesenie Vlády Slovenskej republiky č. 30 zo dňa 17.01.2021. Správne orgány tiež budú musieť pri ďalšom posudzovaní výpočtu tovarov, ktoré je možné predávať ako nevyhnutnú životnú potrebu prihliadať aj na základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie.

23. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu o tom, že sa sťažovateľ nezaoberal námietkami žalobkyne ohľadne špecifikovania konkrétneho druhu tovaru, ktorého predajom mala žalobkyňa porušiť právne predpisy. K výrokovej časti rozhodnutia o inom správnom delikte má kasačný súd za potrebné poukázať na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Asan/5/2018 zo dňa 20.08.2020, ktoré možno použiť aj na prejednávaný prípad, podľa ktorého „formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty a z toho vyvozené následky v podobe sankcií, vrátane úpravy príslušného konania, teda to, či v konečnom dôsledku ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu. Z týchto hľadísk je potrebné vychádzať pri posúdení nevyhnutnosti konkretizácie skutku a jeho miesta v rozhodnutí. Zákonná úprava je jednoznačná, pokiaľ ide o konanie o trestných činoch, obdobná právna úprava je pri priestupkoch. Výrok rozhodnutia o priestupku musí obsahovať popis skutku s označením miesta a času jeho spáchania, vyslovenie viny, druh a výmeru sankcie. Široká oblasť iných správnych deliktov jednoznačné vymedzenie výroku rozhodnutia nemá. Odkazuje sa len na správny poriadok (§ 47 ods. 2 z. č. 71/1967 Zb.), podľa ktorého výrok rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté, poprípade tiež rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť plnenia, určí správny orgán na to lehotu. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver je vyvoditeľný priamo z ustanovenia § 47 ods. 2 Správneho poriadku. V rozhodnutiach trestného charakteru, ktorými sú nepochybne i rozhodnutia o iných správnych deliktoch, je nevyhnutné vymedziť presne, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynúiteľné exekúciou.

Záver o nevyhnutnosti úplnej špecifikácie iného správneho deliktu (z hľadiska vecného, časového a miestneho) plne korešponduje i medzinárodným záväzkom Slovenskej republiky, nakoľko v zásade i na rozhodovanie o iných správnych deliktoch dopadajú požiadavky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách (publikovaný pod č. 209/1992 Zb.), v súlade s dostupnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva.

Z vyššie uvedeného potom je potrebné vyvodiť, že výrok rozhodnutia o postihu za iný správny delikt musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i uvedenie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený iným. Ak správny orgán neuvedie

tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, podstatne poruší ustanovenie zákona o správnom konaní (§ 47 ods. 2 Správneho poriadku).“

24. Vzhľadom na uvedené kasačný súd uvádza, že výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nespĺňa požiadavky o určitosti, konkrétosti a zrozumiteľnosti výroku a správny delikt spáchaný žalobkyňou nevymedzuje dostatočne na to, aby nebol zameniteľný s iným skutkom, a preto napadnutý výrok nespĺňa požiadavky úplnej špecifikácie iného správneho deliktu.

25. Kasačný súd sa nestotožnil s námietkou sťažovateľa ohľadom dostatočne odôvodnenej výšky uloženej pokuty. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovanej kasačný súd uvádza, že odôvodnenie výšky pokuty je všeobecné a nevychádza zo skutočností, ktoré sa viažu k danému prípadu, a preto sa kasačný súd stotožnil so záverom krajského súdu o nepreskúmateľnosti odôvodnenia v časti uloženia výšky pokuty. Kasačný súd zdôrazňuje, že riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol správny orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu (mutatis mutandis rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Asan/2/2016 zo dňa 24. januára 2018).

26. Kasačný súd sa tiež nestotožnil s námietkami sťažovateľky týkajúcej sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku pre nedostatok odôvodnenia. Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu kasačný súd uvádza, že uvedené námietky nie sú dôvodné. Krajský súd sa zaoberal všetkými podstatnými námietkami žalobkyne uvedené v správnej žalobe. To, že sa sťažovateľ so závermi krajského súdu nestotožnil neznamená, že napadnutý rozsudok trpí vadami, na ktoré poukázal sťažovateľ. Kasačný súd je názoru, že krajský súd ozrejmil svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov, skutkové zistenia a vyvodil správne právne závery takým spôsobom, že výsledok rozhodovacej činnosti je jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený.

27. Krajský súd sa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší správny súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

28. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky tak, že žalobkyňi, ktorá v tomto konaní mala úspech, ich náhradu priznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.).

29. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.